

[Arbejdsministeren]

res pensionering. At man siden etablerede LD til forvaltning af midlerne, har ikke medført nogen ændring i selve formålet, nemlig pensionsformålet. LD er en lukket fond, hvilket betyder, at der ikke tilføres flere midler til fonden, og efter en årrække vil fonden være afviklet, også helt i overensstemmelse med formålet med fonden.

Der udbetales allerede i dag mange penge til lønmodtagerne fra LD – for tiden over 800 mio. kr. om året. Siden starten har knap 30 pct. af de oprindelige lønmodtagere fået udbetalt deres indskud i LD, og de årlige udbetalinger og antal af personer, der kan få deres indestående udbetalt, er stigende.

Det er ikke så længe siden, at vi ændrede reglerne for udbetaling, så aldersgrænsen blev nedsat til 60 år, og det er efter regeringens opfattelse det absolut længste, man kan gå uden at komme i strid med det grundlæggende princip i lovgivningen, nemlig at det skal være til pensionsformål.

I bemærkningerne til lovforslaget fremhæver forslagsstillerne, at frigivelse af midler fra Dyrtidsfonden er hensigtsmæssigt set i lyset af den nuværende konjunktursituation, og at der er brug for et højere forbrug – privatforbrug selvsagt.

Som bekendt har regeringen med finansloven for 1994 lempet finanspolitikken, hvilket sammenholdt med rentefaldet og konverteringsbølgen har medført, at det private forbrug forventes at stige med ca. 4 pct. i 1994. Alt peger på et voldsomt opsving i økonomien i 1994, ikke mindst på basis af stigningerne i privatforbruget.

Det er derfor regeringens opfattelse, at der ikke er brug for initiativer, der kan skruer privatforbruget yderligere i vejret. Vel har vi en stærk økonomi med et solidt betalingsbalanceoverskud, men vi skal selvfølgelig hele tiden passe på, at opsvinget ikke bliver for kraftigt og dermed risikerer at blive bremset af eventuelle flaskehalsproblemer og inflation.

Forslaget, som vi her behandler, risikerer endvidere at påvirke de finansielle markeder i en noget uheldig retning og kan dermed bidrage til, at mange positive effekter af den lave rente sættes over styr. Ingen kan sige, hvor mange der vil hæve deres indestående. I givet fald måtte vi jo, hvis man åbnede fuldstændig op, være parat til en købekraftsførøelse på ca.

30 mia. kr., og det ville mildt sagt være hasarderet, så jeg må på regeringens vegne afvise lovforslaget.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne i forbindelse med dette lovforslag tage udgangspunkt i § 1, nr. 2, i lovforslaget, hvor der står, at den 1. januar 1994 kan beløb udbetales til personer født den 31. december 1943 eller tidligere. Den 1. januar 1995 kan beløb udbetales til personer født den 31. december 1954 eller tidligere. Den 1. januar 1996 kan beløb frit udbetales.

Jeg synes, det er vigtigt lige at nævne dette og så samtidig udtale sin forundring over, at Det Konservative Folkeparti og Venstre vil fremsætte et forslag af denne art, der efter min bedste opfattelse er direkte til skade for erhvervslivet. Vi har jo set, hvordan Lønmodtagernes Dyrtidsfond i stor udstrækning har investeret ansvarlig kapital i mange virksomheder. Jeg vil gerne nævne ISS som en af virksomhederne, hvor den tidligere forbundsformand Georg Poulsen repræsenterer denne kapital – et menneske, der har stor indsigt i erhvervslivets forskellige aktiviteter ikke mindst inden for jernindustrien, hvilket han har bevist gennem hele sin aktive karriere.

Selve afviklingsparagraffen vidner også om, at den er kortsigtet og perspektivløs.

Som helhed må jeg sige, at lovforslaget i hvert fald er uacceptabelt for Socialdemokratiet, fordi det samfundsøkonomisk ikke hænger sammen med strategierne og linjerne for at fremme beskæftigelsen. Samtidig kan man sige, at man ikke kan pumpe penge ud, der slet ikke kan sikre, at man har et fornuftigt leje for rente, inflation osv.

I det hele taget synes jeg, dette forslag i høj grad virker som noget, der skal populariseres, et hovsaagtigt forslag, som jeg synes man fra Venstres og De Konservatives side ikke skulle fremsætte. I øvrigt er det min opfattelse, at havde man siddet i regeringsposition, ville det aldrig være blevet fremsat, og det, der undrer mig såre, er, at partier, der altid i stor udstrækning taler om ansvarlighed på de økonomiske områder, har begivet sig ud på en vandring med et forslag, hvor man skulle pumpe over 30 mia. kr. ud i samfundshusholdningen. Det kan ikke være gennemtænkt.

Vi må afvise lovforslaget.